

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hielp Gud at jeg nu kunde

Citation: Kingo, Thomas: "Hielp Gud at jeg nu kunde", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid58490/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

[49] Mit Hierte ogsaa med henfoer, Did op hvor du i Ære boer,
Hvor jeg da skal Ævindeligen, For ald din Naade prise dig.

M. Joh. Brunßman.

Hielp Gud at jeg nu kunde, Du ædele Skaber min, Prise dig
aff hiertens grunde, Og Guddoms Ære din. Saa glad jeg nu
5 begynde vil, Om dine Ord at siunge, HERRe Gud hielp mig der til.

[2] Ævindeligen dine ord blive, Som Esaias Prophete, I sin Bog
monne skrive, Før skulle forgaa ald Slecte, Himmel og alt det Gud
haver gjort, Skulde det end slet forderfves, Aldrig rygger Gud
sit ord. 10

[3] JESus kom hid til Verden, Hand var Guds ord saa bold,
Gjorde hver Mand stor Velgierning, Dog blev hand ynkelig sold,
Af Juda, som var hans egen Mand, Blev hand forraad tildøde,
JESus det meenløse Lam.

[4] Da JESus haffde ædet, Med sine det Paaskelam, At de han- 36
nem ey forgiæde, Tog Brødet i sin haand, Æder, sagde hand,
mit Legem det er, Som skal for eder gives, Betale for eders synder.

[5] Hand monne dem ogsaa skienke, i Viin sit Rosens Blood,
Hans Død der med at betænke, At hand var os saa good, Hvo
værdelig Æder af dette Brød, Og drikker aff denne skaale, Hand 20
bliver aldrig død.

[6] JESus toede deres Fødder, Dog hand var deres HERRe, Saa
skulle I hin anden gjøre, (Sagde hand) det er min Lære, At I
skulle have hin anden kier, Der paa skal mand det kiende, At
I mit Folk ere. 25

[7] Christus i Urtegaarden, Der hand sin Bøn haffde gjort, De
komme med Hellebaarder, Og ledde hannem bunden bort, For
Dommeren som var dend tijd, Hudstrugen og med Torn kronet,
Blev saa fordømt til døde.

[8] Høyt op paa Korsset hengdes, Denne høybaarne Første, 30

37 Efter os hannem saare forlængdes, Thi sagde hand: Mig || tørster,
Det var alt efter vor Salighed, Aff Maria var fødder, Guds Søn
i Ævighed.

[9] Hand bøyede ned sit Hovet, Og saa sin Aand opgaff, Som
5 Johannes haver vudnet, Dernest blev tagen aff Korset, og blev i
Graven lagt, Og tredie Dag opstanden, Som hand tilforn hafde
sagt.

[10] Sine Discipler da lærde, JEsus at forkynde, Hans Ord
omkring ald Verden, Hvo sig vil omvende Fra Synd, og troe, og
10 blive døbt, Hand skal Ævindeligen leve, Det haver hannem Christus
kiøbt.

[11] Lucas hand monne skrive, Om Christi Himmelfart, Dog
vil hand hos os blive Altiid, som hand haver sagt, Personlig med
sin Kraft og ord, Der mod kand ingen stride, Ey gandske Helvedes
15 Port.

[12] En Trøster hand os sende, Som er dend hellig Aand,
Sandhed skal hand os kiende, Og styrke os i Modgang, Dend
samme ville vi kalde paa, Hand vil os ey forlade, Men trolige med
os staa.

38 Efter Alterens Sacramentes Uddceeling, siunges En aff Efterfølgende.

GUD være lovet altid og benedidet, Som os selv haver be-
spiset, Med sit Legem og med sit Blood, Det give os HERRe
Gud til gode, Kyrie eleison.

[2] HERRe ved dit hellig Legem, Det som aff din Moder Maria
25 kom, Dit hellige Blood og din Død, Hielp os HERRe aff ald vor
Nød, Kyrie eleison.

[3] Dit hellige Legem er for os givet I Døden, at vi skulle leve.
Ingen større Gave kunde hand os skænke, Der med vi hannem
og hans død betænke, Kyrie eleison.

30 [4] Kierlighed, O HERRe, dig saa rvinget haver, At dit Blood